

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๘๐๔/ ๓๐๗

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๓๔๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๐๔/๓๐๓๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีหนังสือขอให้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอความคิดเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ สำนักงานฯ ได้มีความเห็นประกอบในเบื้องต้นเสนอต่อสำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ เพิ่มเติมแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฯ แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของรัฐ ที่ให้ความสำคัญกับคนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกันในสังคมไทยตามหลักนิติรัฐ นิติธรรม และส่งเสริมการดำเนินการตามหลักสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการของภาครัฐในการดูแลชาวไทยทุกกลุ่มชาติพันธุ์ให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสอดคล้องกับวิถีชีวิต อัตลักษณ์ และความต้องการของกลุ่มชาติพันธุ์ สอดรับกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) อย่างไรก็ตาม หลักการและแนวคิดของร่างพระราชบัญญัติฯ ต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ในมาตรา ๗๐ ที่กำหนดไว้ว่า รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยทุกกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ ต้องคำนึงด้วยว่าการดำเนินการใดใดต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ

๒. องค์ประกอบของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๗ โดยจะมีอำนาจหน้าที่สำคัญต่อการกำหนดนโยบายและมาตรการ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนพิจารณาหลักเกณฑ์การจัดการและการใช้พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนั้น คณะกรรมการควรมีองค์ประกอบที่มีความสมดุลและมีความเหมาะสมตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว จึงเห็นควรให้มีผู้แทนหน่วยงานและบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ เสนอให้มี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการเพิ่มเติม เพื่อช่วยพิจารณาการตกลงใจในการเสริมสร้างโอกาสและการคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์ให้เกิดความเท่าเทียมกัน อันสอดคล้องกับภารกิจหลักของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

/๒.๑ เสนอให้...

๒.๒ เสนอให้มี ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ปลัดกระทรวงยุติธรรม และปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนข้อมูลและช่วยในการพิจารณากลั่นกรองนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในด้านการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และทิศทางเดียวกับนโยบายของรัฐที่มีอยู่แล้ว

๓. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน มีความสำคัญต่อการให้ข้อมูลข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นที่จะทำให้การพิจารณาทกลงใจของคณะกรรมการมีความรอบด้านและเสริมสร้างประโยชน์ที่ก่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์คุณสมบัติ และวิธีการสรรหาให้มีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับได้ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ดังนี้

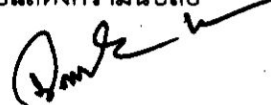
๓.๑ หลักเกณฑ์การคัดเลือกและวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ควรเป็นผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องในแต่ละด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และการอำนวยความสะดวก โดยเห็นว่าควรให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอชื่อและคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการดังกล่าว ทั้งนี้ ควรพิจารณาบุคคลที่มีความเข้าใจมิติงานที่สมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงขององค์กรและด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ภายใต้อาณัติของส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญ

๓.๒ การกำหนดคุณสมบัติขององค์กรพัฒนาเอกชน ควรให้ความสำคัญต่อองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีประวัติในการดำเนินกิจกรรมที่เสริมสร้างประโยชน์แก่สังคมอย่างแท้จริง มีความเป็นกลาง และสามารถสนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการได้อย่างเหมาะสม ไม่เกิดจุดอ่อนในด้านใดด้านหนึ่งโดยสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

๔. การดำเนินการตามมาตรา ๓๒ ที่กำหนดให้มีธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นการคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข และไม่ถูกรบกวนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น เป็นประเด็นละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง จำเป็นต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อมิให้เป็นการเลือกปฏิบัติที่จะนำไปสู่การสร้างความแตกแยกระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งอาจกระทบต่อการดูแลความสงบโดยรวมของประเทศ รวมทั้ง ต้องระมัดระวังมิให้ขัดกับกฎหมายที่มีอยู่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย บางชวด)

รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

รักษาราชการแทนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

กองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม

โทร. ๐ ๒๑๔๒ ๐๑๕๕ - ๕๗

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๓๕๑ - ๕๒